ნიკო ბერძენიშვილის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის ძირითადი თარიღები

1894 წლის 28 დეკემბერს (ძველი სტილით) დაიბადა სოფ. გოგოლეისუბანში (ჩოხატაურის რ-ნი).

1900 წ. მიაბარეს გოგოლეისუბნის სამრევლო სკოლაში, შემდეგ კი გადაიყვანეს ჩოხატაურის ორკლასიან სასწავლებელში, რომელიც წარჩინებით დაამთავრა 1905 წ.

1906 წ. შევიდა ბათუმის გიმნაზიაში.

1907 წ. დაიდგა მისი ვოდევილი „კუდიანები" სოფ. გოგოლეისუბანში.

1908—1909 წწ. იყო იუმორისტული ჟურნალის „ეშმაკის მათრახის" კორესპონდენტი.

1909 წ. გარიცხა ბათუმის გიმნაზიის მე-4 კლასიდან, მოსწავლეთა გამოსვლებში მონაწილეობისათვის.

1915 წლიდან ძირითადად ცხოვრობს ჩოხატაურში და მუშაობს კერძო მასწავლებლად.

1917 წ. აიღო სიმწიფის ატესტატი და ჩაირიცხა მოსკოვის უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტზე, მაგრამ უსახსრობის გამო დაბრუნდა ჩოხატაურში, სადაც ორი წლის განმავლობაში პედაგოგობდა.

1920 წ. შედის თბილისის უნივერსიტეტის სიბრძნისმეტყველების ფაკულტეტზე.

1926 წ. აბარებს სადიპლომო გამოცდებს და რჩება უნ-ტში, საქართველოს ისტორიის კათედრაზე.

1929 წ-დან ეწევა პედაგოგიურ მოღვაწეობას თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში და ინიშნება უნ-ტის საისტორიო კაბინეტის გამგედ.

1929—1936 წწ. საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმის ხელნაწერთა განყოფილების თანამშრომელია.

1932 წ-დან საქართველოს ისტორიის კათედრის დოცენტია.

1935—1938 წწ. კითხულობს ლექციებს ქუთაისის პედაგოგიურ ინ-ტში.

1938 წ. დისერტაციის დაუცველად მიენიჭა ისტორიის მეცნიერებათა კანდიდატის სამეცნიერო ხარისხი.

1938—1940 წ. კითხულობს ლექციებს თბილისის პუშკინის სახ. პედაგოგიურ ინ-ტში.

1939 წ. აირჩიეს საქართველოს ისტორიის კათედრის პროფესორად.

1939 წ. აირჩიეს ნ. მარის სახ. ენის, ისტორიისა და მატერიალური კულტურის ინ-ტის ისტორიის განყოფილების გამგედ.

1943 წ. 27 დეკემბერს დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია თემაზე: — „რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის ისტორიიდან XVI—XVII სს. მიჯნაზე", რისთვისაც მას ისტორიის მეცნიერებათა დოქტორის სამეცნიერო ხარისხი მიენიჭა.

1944 წ. 22 თებერვალს აირჩიეს საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრად.

1945 წ. დააჯილდოვეს შრომის წითელი დროშის ორდენით.

1946 წ. მიენიჭა საქართველოს სსრ დამსახურებული მეცნიერის წოდება.

1946—1956 წწ. თბილისის უნ-ტის საქართველოს ისტორიის კათედრის გამგეა.

1947 წ. მიენიჭა სახელმწიფო პრემია როგორც „საქართველოს ისტორიის" სასკოლო სახელმძღვანელოს ერთ-ერთ ავტორს.

1948—1953 წწ. არჩეული იყო თბილისის საქალაქო საბჭოს დეპუტატად.

1948—1965 წწ. ივ. ჯავახიშვილის სახ. ისტორიის ინ-ტის დირექტორია.

1949 წ. მივლინებულ იქნა რუმინეთსა და ბულგარეთში ამ ქვეყნებში ქართველთა მოღვაწეობის კვალის მიგნების მიზნით.

1951 წ. დაჯილდოვდა შრომის წითელი დროშის ორდენით მეორედ.

1951—1957 წწ. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ვიცე-პრეზიდენტია.

1963 წ. ირჩევენ საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატად.

1965 წლის 17 ივლისს გარდაიცვალა. დაკრძალეს მთაწმინდის პანთეონში.

ОСНОВНЫЕ ДАТЫ ЖИЗНИ И ДЕЯТЕЛЬНОСТИ Н. А. БЕРДЗЕНИШВИЛИ

28 декабря (по стар. стилю) 1894 г. родился в с. Гоголенсубани Чохатаурского р-на.

1900 г. Поступил в Гоголенсубнскую приходскую школу, а потом был переведен в Чохатаурское двухклассное училище, которое окончил с отличием в 1905 г.

1906 г. Поступил в Батумскую гимназию.

1907 г. В с. Гоголенсубани поставили его водевиль «Куднанеби» («Черти»).

1908—1909 г. Сотрудничал в юмористическом журнале «Ешмакис матрахи» («Чертов кнут»).

1909 г. Исключили с «волчьим билетом» из 4-го класса Батумской гимназии за участие в выступлениях учащихся.

1915 г. Жил в Чохатаури и давал частные уроки.

1917 г. Получил аттестат зрелости. Поступил на филологический факультет Московского университета, но за неимением средств, возвратился в Чохатаури, где в течение двух лет работал учителем.

1920 г. Поступил в Тбилисский университет на философский факультет.

1926 г. Сдал дипломные экзамены и был оставлен в университете при Кафедре истории Грузии (в аспирантуре).

С 1929 г. Вел педагогическую деятельность в Тбилисском университете. Был назначен заведующим кабинетом истории Тбилисского университета.

1929—1936 гг. Сотрудник Отдела рукописей Гос. музея Грузии.

1932—1939 гг. Доцент Кафедры истории Грузии.

1935—1938 гг. Читает лекции в Кутаисском пед. институте.

1938 г. Без защиты диссертации присуждена ученая степень кандидата исторических наук.

1938—1940 гг. Читает лекции в Тбилисском пед. институте им. Пушкина.

1939 г. Избирается профессором Кафедры истории Грузии. Избирается заведующим Отделом истории Ин-та языка, истории и материальной культуры им. Н. Я. Марра.

1943 г. 27 декабря защитил докторскую диссертацию на тему: «Из истории русско-грузинского отношений на рубеже XVI—XVII вв.».

1944 г. 22 февраля избирается действительным членом Академии наук Грузинской ССР.

1945 г. Награжден Орденом Трудового Красного Знамени.

1946 г. Присвоено звание заслуженного деятеля науки Грузинской ССР.

1946—1956 гг. Заведовал Кафедрой истории Грузии Тбилисского университета.

1947 г. Как одному из авторов учебника «Истории Грузии» присуждена Государственная премия.

1948—1953 гг. Избирается депутатом Тбилисского городского Совета.

1948—1958 гг. Директор Ин-та истории им. Ив. Джавахишвили.

1949 г. Был командирован в Румынию и Болгарию с научной целью.

1951 г. Вторично награжден Орденом Трудового Красного Знамени.

1951—1957 гг. Вице-президент Академии наук Грузинской ССР.

1963 г. Избирается депутатом Верховного Совета Грузинской ССР.

1965 г. 17 июля скончался.